

פרשה אמור תשפ"ד

וַיֵּצֵא בְּנֵי-אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן-אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְצְוּ בַּמִּסְחָה בֶּן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי:

רש"י **ויצא בן אשה ישראלית.** מהיכן יצא? רבי לוי אומר מעולמו יצא, רבי ברכיה אומר מפרשה שלמעלה יצא, לגלג ואמר "ביום השבת יערכנו" דרך המלך לאכל פת חמה בכל יום, שמא פת צוננת של תשעה ימים, בתמיה? ומתניתא אמרה מבית דינו של משה יצא, מחיב, בא לטע אהלז בתוך מסנה דן, אמרו לו מה טיבך לכאן? אמר להם מבני דן אני, אמרו לו "איש על דגלו באתת לבית אבתם" קתיב (במדבר ב'), נכנס לבית דינו של משה ויצא מחיב, עמד וגדף (ספרא, ויקרא ל"ב)

עלי שור - רב וולבה

הפלא בתבנית העוה"ז היא האפשרות "לצאת" ממנו, כי איך "יוצאים" מהעולם, ולאן יצאו? הן זוהי מציאות העולם: "ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי" — רש"י: "מהיכן יצא? ר' לוי אומר מעולמו יצא" (אמור, שביעי). אדם יכול לצאת מעולמו ולהיות זר לעצמו, מתנכר לעצם מציאותו. על כגון זה אמרו: "הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם" (אבות ד, כד). ענין נורא הוא זה, לחיות תוך איבוד עצמיותו ומציאותו! זהו הפתח הגדול בתחתית הה"י, אשר דרך שם יכול האדם "לצאת". וכשהוא "בחוי" — איזה קיום יש לו שם, ואם שם הוא חוזר בתשובה — מי מכניס אותו שוב למקומו בעולם? "והבוטח בה' חסד יסובבנו" (תהלים לב, י) — אפילו רשע הבוטח בה' חסד יסובבנו (ילקוט שם). זהו סוד גדול: מי שיצא מן העולם, ונמצא "בחוי" — מי ימצאנו שם להחזירו "פנימה" לעולם? הקב"ה! חסדו ית' סובב את כל העולם, ואם רק הרשע הזה תולה בטחונו בו ית', הוא ית' יקבל אותו בידי ויסייע לו להכנס שוב לעולם, כי "הבא לטהר מסייעין אותו". להבין ענין זה יש להתבונן בנוסח "א' אדון" בשחרית לשבת: "גדלו וטובו מלא עולם, דעת ותבונה טובים אותו". גדלו וטובו ית' ממלא כל העולמות וכל הנבראים, כי אין נברא שאין בו ניצוץ קטן של חיות אלקית כדי קיומו, כי רק ניצוץ זה מחיה אותו, הן כלל העולם והן כל נברא פרטי. זהו צמצום גדול של אור אין-סוף ב"ה, כי אורו הגדול גם השמים ושמי השמים לא יכללוהו. דעתו ותבונתו ית' טובים את העולם, וזהו האור העליון בלי צמצום, וכמו קליפת אגוז באוקיאנוס, כך כל העולמות "מסובבים" באלקות מכל צד, נורא מאד. זהו סוד "והבוטח בה' חסד יסובבנו". זה שיצא מן העולם ומתגלגל בחוי, באין מקום ומעמד — גם שם ידו תנחהו ותאחזנו ימינו ית', כי כמו שהוא ממלא את העולם, כך הוא סובב אותו.